

De ai iubit vreodată

Mihail Janto

Când dorul uneori suspină
și vrea să-ntoarcă ce nu este,
blestemu-mi pare că-i de vină,
căci eu credeam într-o poveste.

Ți-am dăruit iubirea-n șoapte,
cu-o inimă ce bate-n mine,
dar tu m-ai vrut pentru o noapte
și azi avem priviri străine.

Spuneam că nu vreau jurăminte,
păreai atunci atât de tristă,
cuvintele pot să alinte,
promit mai mult decât există.

Surâsul tău plăcut de fată,
s-a-ndepărtat prea mult de mine,
n-oi ști de m-ai iubit vreodată,
căci noaptea noastră nu mai vine.

Ți-am dăruit iubirea toată,
din inima, nu din cuvinte,
tu nu știai că ești bogată,
o știe doar, acel ce-o simte...